

4733
6 - 3 - 2020

Αθήνα, 06 Μαρτίου 2020

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Προστασίας του Πολίτη

Θέμα: Απαράδεκτες συνθήκες κράτησης στο Κατάστημα Κράτησης Νιγρίτας Σερρών.

Στις 19.1.2020, οι κρατούμενοι της Γ2 πτέρυγας των Φυλακών Νιγρίτας απεύθυναν προς εσάς και την Γενική Γραμματέα Αντεγκληματικής Πολιτικής ανοικτή επιστολή με την οποία διαμαρτύρονται για τις απαράδεκτες συνθήκες κράτησης, που επικρατούν στη φυλακή. Η επιστολή συνοδεύεται από φωτογραφίες και σχετικό βίντεο.

Οι κρατούμενοι υποστηρίζουν ότι έχουν στείλει κανένα επανάληψη διαμαρτυρίες στο υπουργείο σας ενώ η τελευταία επιστολή εστάλη τον Νοέμβριο του 2019. Ωστόσο μέχρι σήμερα δεν έχει υπάρξει καμία αντίδραση εκ μέρους του Υπουργείου τόσο για τις συνθήκες κράτησης όσο και για τις καταγγελίες κατά του αρχιφύλακα της φυλακής.

Οι κρατούμενοι υποστηρίζουν ότι τα κελιά είναι βρώμικα, δεν έχουν βαφτεί και δεν έχει γίνει απεντόμωση εδώ και αρκετό καιρό με αποτέλεσμα να είναι εστίες μόλυνσης από τις κατσαρίδες που κυκλοφορούν. Επίσης σε κάποια κελιά δεν υπάρχει καν τρεχούμενο νερό και χρειάζεται να χρησιμοποιούν πλαστικά μπουκάλια για την αποθήκευσή του. Τα δε κρεβάτια δεν επαρκούν για όλους με αποτέλεσμα κάποιοι να κοιμούνται στο πάτωμα. Τέλος ισχυρίζονται ότι μεταξύ τους υπάρχουν κρατούμενοι που ιτάσχουν από σοβαρές ασθένειες, όπως η πατατίτιδα C και χρειάζονται ειδικής φροντίδας, την οποία στερούνται.

Από τις 11 Ιανουαρίου 2020, έχουν ξεκινήσει κινητοποιήσεις διεκδικώντας ανθρώπινες συνθήκες κράτησης, μεταξύ άλλων νερό, τραπέζια, κρεβάτια, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, ειδικά για τους πάσχοντες από ηπατίτιδα C. Οι ίδιοι υποστηρίζουν ότι ως απάντηση στις κινητοποιήσεις αυτές έχουν πραγματοποιηθεί μεταγωγές κρατουμένων.

Επειδή σύμφωνα με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ), οι συνθήκες κράτησης και κυρίως η έλλειψη της προσήκουσας ιατρικής περίθαλψης, μπορούν κατά κανόνα να αποτελέσουν μεταχείριση αντίθετη προς το άρ. 3 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ).

Επειδή τα παραπάνω έχουν οδηγήσει στην έκδοση σειράς καταδικαστικών αποφάσεων του Δικαστηρίου του Στρασβούργου από το 2001 και εξής.

Για τους ασθενείς δε κρατουμένους το ΕΔΔΑ έχει κρίνει ότι συνιστά απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείρισή η μη παροχή επαρκούς ιατρικής περίθαλψης. Το Δικαστήριο του Στρασβούργου επιβάλλει στα Κράτη-Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης να προστατεύουν τη φυσική ακεραιότητα των ατόμων, που έχουν στερηθεί την ελευθερία τους, κυρίως με το να τους παρέχουν την απαραίτητη ιατρική περίθαλψη, η έλλειψη δε κατάλληλης ιατρικής μέριμνας και γενικότερα η κράτηση ενός άρρωστου ατόμου σε ανεπαρκείς συνθήκες συνιστά παραβίαση της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Επειδή το αρ. 5 της Οικουμενικής Διακήρυξης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου αναφέρει ότι «Κανείς δεν επιτρέπεται να υποβάλλεται σε βασανιστήρια ούτε σε ποινή ή μεταχείριση σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική».

Επειδή το αρ. 7 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα που κυρώθηκε με τον Ν. 2462/1997 ορίζει ομοίως ότι: «Κανείς δεν υποβάλλεται σε βασανιστήρια ούτε σε ποινές ή μεταχειρίσεις σκληρές, απάνθρωπες ή εξευτελιστικές», όπως και το αρ. 3 της Ε.Σ.Δ.Α.: «Ουδείς επιτρέπεται να υποβληθή εις βασάνους ούτε εις ποινάς ή μεταχειρίσιν απανθρώπους ή εξευτελιστικάς». Θα πρέπει δε να επισημανθεί ότι η ΕΣΔΑ είναι η μοναδική προς το παρόν διεθνής σύμβαση ανθρώπινων δικαιωμάτων η οποία προβλέπει την θέσπιση κυρώσεων σε περίπτωση παραβάσεως των διατάξεων της και επιπλέον την δυνατότητα προσφυγής στα θύματα για την προστασία των ατομικών τους δικαιωμάτων.

Επειδή κατά το αρ. 1 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (18-12-2001) «η ανθρώπινη αξιοπρέπεια είναι απαραβίαστη. Πρέπει να είναι σεβαστή και να προστατεύεται». Το αρ. 4 του Χάρτη ορίζει ότι «Κανείς δεν μπορεί να υποβληθεί σε βασανιστήρια ούτε σε απάνθρωπες ή εξευτελιστικές ποινές ή μεταχειρίση».

Επειδή η Διεθνής Σύμβαση κατά των βασανιστηρίων και της απάνθρωπης και ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας, που υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ το 1984, τέθηκε σε ισχύ το 1987 και κυρώθηκε από την Ελλάδα με τον Ν 1872/1988, επιβάλλει συγκεκριμένες υποχρεώσεις με σκοπό την πρόληψη και την ενδυνάμωση της απαγόρευσης εναντίον των βασανιστηρίων και της απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισης. Ειδικότερα, σύμφωνα με το αρ. 1 «ο όρος "βασανιστήρια" σημαίνει κάθε πράξη με την οποία, σωματικός ή ψυχικός πόνος ή έντονη οδύνη επιβάλλονται με πρόθεση σ' ένα πρόσωπο, με σκοπό ίδιως να αποκτηθούν απ' αυτό ή από τρίτο πρόσωπο πληροφορίες ή ομολογίες, να τιμωρηθεί για μια πράξη που αυτό ή τρίτο πρόσωπο έχει διαπράξει ή είναι ύποπτο ότι την έχει διαπράξει, να εκφοβιθεί ή εξαναγκασθεί αυτός ή τρίτο πρόσωπο, ή για κάθε άλλο λόγο που βασίζεται σε διάκριση οποιασδήποτε μορφής, εφ' όσον ένας τέτοιας πόνος ή οδύνη επιβάλλονται από δημόσιο λειτουργό ή κάθε πρόσωπο που ενεργεί με επίσημη ιδιότητα ή με την υποκίνηση ή τη συναίνεση ή την ανοχή του. Δεν περιλαμβάνονται ο πόνος ή η οδύνη που προέρχονται μόνον από πράξεις συμφυείς ή παρεμπίπτουσες προς νόμιμες κυρώσεις».

Ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός

Τι προτίθεται να κάνει ώστε να αρθούν οι απαράδεκτες συνθήκες κράτησης των κρατουμένων στη Γ2 πτέρυγα στο Κατάστημα Κράτησης στη Νιγρίτα Σερρών και εάν έχει προχωρήσει στη διερεύνηση των καταγγελιών των κρατουμένων.

Ο ερωτώντες Βουλευτές

Γιαννούλης Χρήστος

Αβραμάκης Ελευθέριος

Αναγνωστοπούλου Αθανασία (Σία)

Δρίτσας Θεόδωρος

Λάππας Σπυρίδωνας

Μάρκου Κωνσταντίνος

Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος

Μιχαηλίδης Ανδρέας

Μπάρκας Κωνσταντίνος

Ξανθόπουλος Θεόφιλος

Σκουρολιάκος Παναγιώτης (Πάνος)

Σκούφα Ελισσάβετ (Μπέττυ)

Φάμελλος Σωκράτης

Φίλης Νικόλαος

Χρηστίδου Ραλλία

Ψυχογιός Γεώργιος